

Teater.

„Linnulaupleja“, Karl Zelleri operett, kanti eila õhtul „Estonias“ üleüldiselt õige kiiduvääriliste tagajärgebega ette. Paigutt oli ettekannet otse allataw hea. Selleks aita-
liwad pea kõik tegemisel olemad sõud otse-
kui alksteise wõistu kaasa.

Hr. R. Kull esines kui kapellmeister lu-
gupidamisi aratawa muusikamehena, kel roh-
kete temperamenti ja kes oma alesande
täitmisel muusikas tõlke erkusega kaasa elab
ning oma käsualluseid kindlal käel maos jal-
lab hoida. Hr. Kulli eilaõhtuste teenuste
lealt tuleb heäraniis veel juba toonitada, et
ta I waatuse muusikale wõrdlemisi kiire tem-
po andis ja seega loidu olekut selles pilas
waatuses maksusele ei lastnud pääseda.
Edaspidiselt rutiini kaswamisel muutub
praegune alles liig järsult kaswam crescendo
hr. Kullil küll wististe pikamõnalisemaks
ja wast ehl ta isiklik fiiskalise jõu tarwita-
mine kottuhoidlikumaks.

Õsad oliwad näitlejate wahel niisama
ära jaotatud, nagu mõddalainud lewadelgi,
mil juba operetti „Estonias“ esimesi lorde-
sid etendati; ainult pr. U. Wirthaus-Satsi
asemel etendas eila uue U. Weltmann „Kir-
ja-Kristli“ osa, kuna n. Weltmanni endine
osa (kõnetes Mimi) kui ta kammerherra
von Schnarrnageli osa eilajel etendusel ho-
pis wälja jäeti. Wõrdlemisi wähestest muu-
tustest hoolimata etendati „Linnulauplejat“
eila siiski märksa paremine kui kunagi wa-
remalt. Nimelt juutis nimeosa etendaja hr.
U. Sällit seekord peale hästi lordealainud
mängu ka lauluosades õige sütitawat pat-
kuda; ta hääl on wahel ajal rohkestest puhtust
ja nõudepäralist tooniwõtet omandanud, tas
ei puudu ka wõitew soosus ja hoog (verve).
Niisamuti on hr. U. Blaubritu hääl luge
joosul tubliste kosunud, nii et krahw Sta-
nislau tema käes eila päris kenaste õn-
nestas. Muusikaliselt esines uue B. Franzle
würstinna Marie osas õige kaunimast luns-
tikäljest, kuid sõnade wäljarääkimine nõuab
alles täit wäljaarendamist, niisama ka lü-
nelaufete kuulbawaletoomine. Uue U. Welt-
manni ettekandel omandas „Kirja-Kristel“
paiguti küll kaunis wäheste laadimahedusega,
kuid siiski üsna waatamiswäärilise luju;
laulmine aga nõuab alles põhjalikumaks-
tegemist. Teiste pea-osaliste sealt olgu veel
hrd Pinna (parun Weps), Kurnim ning
Michelson (professorid) ja pr. Ruusmann
(paruniproua Abelaide) kiites nimetatud.
Kooriosade täitmine awaldas head hoo-
gu, wärskust ja taktifindlust; ainult paaris
ritardando-koos käis ta — lahilemata en-
dise juhatusel läteõpetamise mõjul — orkest-
rist lahus.

Orkester täitis oma osa mõjusalt, puhtalt
ja rohke täpiseallusega.

Õsawõimne oli üsna elaw.

W.